

Avots: Latvijas Vēstnesis
Autors: Latvijas Vēstnesis
Datums: 29.05.2010.
Lappuse: 35

Ārlietu ministrs: Uzrunājot Baltijas foruma konferences dalībniekus

Ārlietu ministra Aivja Roņa uzruna Baltijas foruma 15. starptautiskajā konferencē "Globālā politika, ekonomika un drošība pēc krīzes: jauni izaicinājumi un uzdevumi" 2010. gada 28. maijā

Godātie konferences organizatori!

Vēstnieki, dāmas un kungi!

Jūsu konferences tēma ir neaptverami dziļa un jautājumi, šķiet, ir neatbildami, taču, kas nemeklē, tas neatrod. Es pieņemu jūsu intelektuālo izaicinājumu, tāpat kā pirms dažām nedēļām pieņemu izaicinājumu kļūt par Latvijas ārlietu ministru.

Es ceru, ka arī jūs jau nākamgad pieņemsiet manu šodienas ierosmi jums konferenci pārvērst par patiesu Latvijas un Krievijas dialogu, kurā piedalās visa spektra abu valstu politiskie spēki, par dialogu, kuru papildina mūsu sabiedrotie un partneri. Esiet atvērti, un kā savulaik teica ASV prezidents Ronalds Reigans: "Nojauciet to mūri!", šajā gadījumā - aizspriedumu mūri, lai arī citi mūsu abu valstu politiskie spēki var izteikties un sastapties kopā ar jums. Neidealizēsim un arī nedemonizēsim viens otru, sevi mākslīgi necenzēsim, vismaz dialogā pieņemsim viens otru tādus, kādi esam, uzklausīsim dažādus viedokļus.

Globālā ekonomiskā krīze, ir jau tā neprognozējamo pasauli padarījusi vēl neparedzamāku. Amerikas un Eiropas ekonomikas sociāli atbildīgi mēģina pārstrukturēt ilgtspējībai, Ķīna mēģina iedzīvināt savu iekšējo tirgu, lai mazinātu savu lielo atkarību no klepojošajiem ārvalstu tirgiem, Krievija atkal mēģina modernizēties, bet visi vienlaikus konkurē par izsīkstošajiem dabas resursiem. Bruņojas un reizē mēģina glābt pasauli no klimata pārmaiņām. Vēl pa ceļam jātiek galā ar terorismu, reģionālajiem konfliktiem, narkotikām, pirātiem, nabadzību Āfrikā utt. Protams, vēl arī pie dzīvības ir jāuztur vērtību politika kā orientieris un atskaišu koordināte kā jēga visam, ko darām. Kurš tad vairs to spēj strukturēt, sistematizēt, redzēt kopainā, pārvaldīt un koordinēt! Ir tikai apsveicami centieni veikt gan globālu koordināciju, kā, piemēram, G-20, gan institucionālo, kā, piemēram, jaunā NATO stratēģiskā koncepcija un ES Lisabonas līguma ieviešana.

Mēs Latvijā mēģinām turēties pie trim vaļiem jeb kā starptautiskajā žargonā saka pie "troikas":

- 1) Eiropas Savienības koordinētas un solidāras stratēģijas izejai no krīzes;*
- 2) pie atjaunota NATO ar pārliecinātām dalībvalstīm, kas spēj tikt galā ar jaunajiem un arī vecajiem draudiem;*
- 3) pie partnerības ar saviem kaimiņiem.*

Es domāju, ka mūsu valstij tā ir vienīgā šobrīd pareizā recepte, lai, saglabājot drošību, mēs varētu piesaistīt resursus, pārstrukturēt valsts pārvaldi un ekonomiku, lai atgūtu konkurētspēju.

Tā ir arī atbildīga politika iepretim mūsu sabiedrotajiem, partneriem un kaimiņiem.

Mums, protams, arī pašiem ir savs vēlmju saraksts.

Mēs vēlamies, lai ASV savas iekšējās aizņemības dēļ nesamazina savu patiesi globālo iesaisti un nejauši nepadara vārgāku uguni, kā viņi paši saka, ū "brīvības bākā", lai paliek tā, ka no visiem pasaules nostūriem ir redzamas brīvības un demokrātijas vērtības Vašingtonā.

Mēs vēlamies, lai Eiropas iekšējā solidaritāte būtu ikdiens, vismaz kā Eiropas Komisijas darba laiks, nevis ekskluzīvs un ārkārtējs notikums.

Mēs vēlamies, lai prezidenta Medvedeva Krievijas modernizācijas plāns izdodas un lai viņa izteiktais nosodījums staļinismam ir labs sākums Krievijas ceļā uz kaimiņu sirdīm un prātiem.

Protams, es gribu teikt arī saviem Latvijas līdzpilsoņiem: neviens mums neko nav parādā.

Mēs nedzīvojam pasaulē, kurā mūs no vienas puses apmīļo māte Terēze, bet no otras baida Ivans Bargaiss. Mēs esam Rietumu organizācijās, kuras ir ciešā partnerībā ar mūsu tūkstošgadīgo kaimiņu Krieviju.

Paldies. Vēlu veiksmi jūsu konferencei!